

W NIEDZIELĘ DNIA 24. STYCZNIA 1851.

Niednia d. 16. Stycznia.

Przeżydowali się Najjaśniejszy Cesarz i Cesarzowa, z całą C. K. familią, na danym przez korpus miejskiej konnicy w dworskiej sali na rynku Józefa katarski. W południe dany był u dworu w drugiej antykamery obiad dla wszystkich Węgierskich deputowanych, na który zaproszeni także byli Nadworny Węgierski kanclerz, Hrabia Erdödy, oba stanu i konferencyjni Radcy Semogyi i Bedekowicz, tudzież wszyscy nadworni radcy Węgierskiej kancelaryi. Wielki Kuchmistrz, Laibsch Fülöpberg i Wielki Podkomorzy sreber, Hrabia Trautmannslof, byli na tym obiedzie gospodarzami. Wczynie obiadu raczyli Najjaśniejsi Cesarstwo Jehmość, z Arcy Kzniczka Ludwika i Arcy Xciem Jmci. W tymem zaszczytce obiadających i taskawie z nimi rozmawiac. Przy wniysciu powitaniami, a przy odcysciu pozegnaniami byli trzykrotnemi okrzykami: "Niech żyją!"

Członkami tej deputacyi byli z izby megarow:

Szczepan Baron Fischer, C. K. aktualny tajny radca, Obergespan Hewerszewskiego komitatu i biskup Erlauski; Józef Urmenyi,

C. K. tajny radca, Obergespan Weissenburskiego komitatu; W. sędzia Jgdacy Hrabia Gyulay, C. K. aktualny tajny radca i szambelan, Komander orderu Maryi Teresly, C. K. feldmarszatek porucznik i Ban Kroaceli; Fran. Hrabia Szeccengi, C. K. aktualny radca i szambelan, kawaler orderu złotego Runa, W. podkomorzy Węgierski i obergespan Smigierskiego komitatu; Mikotay Xzę Blumazy, C. K. aktualny tajny radca i szambelan, kawaler orderow złotego Runa i W. krzyża S. Szczepana, C. K. feldmarszatek porucznik, kapitan Węgierskiej gwadyi szlacheckiej i obergespan Edenburskiego komitatu Samuel Hrabia Teleky, C. K. tajny radca i szambelan, kawaler W. krzyża S. Szczepana, Siedmiogrodzki nadworny kanclerz i obergespan Wiharskiego komitatu, Józef Hrabia Esterhazy, C. K. aktualny tajny radca i szambelan, aktualny nadworny Węgierski radca i obergespan Zemplionskiego komitatu; Szczepan Hrabia Jlezbazy, C. K. aktualny tajny radca i szambelan, obergespan komitatu Trenczynskiego; Antoni Hrabia Anade, C. K. aktualny szambelan, komander orderu S. Leopolda i kawaler orderu S. Szczepana, alleffor najwyższego sądu Wę-

giarskiego, obergespan Agramskiego komitatu; Alexander Hrabia Erdödy, C. K. szambelan i admi. Warasdyńskiego komitatu.

Z izby stanów:

Jędrzey Semse, C. K. aktualny tajny radca, kawaler orderu S. Szczepana i obergespan Akadwarskiego komitatu; Karol Baron Peren, opat i kanonik Agramskiej metropolitalney kapitły; Józef Hrabia Sermagé, opat infulat, kanonik Agramski i rektor Józefowskiego konwiklu; Antoni Muslay, wicepalatyn i administrator Temeszerskiego komitatu; Aloyzy Bušan, deputowany królestwa Dalmaacji i Krocacji w Sklawonii; Jerzy Zerdah, C. K. szambelan, Król. radca wicegespan i deputowany od komitatu Neutry; Ignacy Bezgedy, C. K. nadworny radca i deputowany od Saladerskiego komitatu; Antoni Galgoczy Król. radca, wicegespan i deputowany od Prezburskiego komitatu; Franciszek Cätwös, Król. radca wicegespan i deputowany od Edenburskiego komitatu; Szczepan Nemethazeghy, Król. radca, wicegespan i deputowany od Wicelsborskiego komitatu; Józef Hrabia Deseöly deputowany od Zemplińskiego komitatu; Ludwik Rhedey, C. K. szambelan, kawaler orderu S. Leopolda i deputowany od Sadmarskiego komitatu; Enezyk Vehy, deputowany od Bicharskiego komitatu; Aloyzy Almasy, deputowany od Bekszerskiego komitatu i Król. nadworny konceptista; Jędrzey Markowicz; deputowany od Pasegańskiego komitatu; Ignacy Kalmoffy, sędzia i deputowany od miasta Budy; Józef Sehnidt, sędzia i deputowany od miasta Prezburga.

J. C. K. Mość raczył dotychczasowego swojego Wielkiego Koniuszego, Xcia Dietrichsteina, uwolnić najtąskawiey od tego urzędu, a mianować na jego miejsce aktualne

go szambelana, tajnego Radcy i Podkoniuszego, Dominika Xcia Kaunitz-Rittberg-Questenberg, kawalera orderu złotego Runa, przez wzgląd na jego przywiązanie do Najjaśniejszej Jego Osoby i domu Austryackiego, tudzież dotychczasowe jego zasługi. Wielki Marszałek Xzę Trautmannsdorf przedstawił go potem wszystkim do jego dworu należącym osobom w sali rycerskiej.

Janowi Hrabie Trautmannsdorfowi, swiemu szambelanowi raczył J. C. K. Mość przez wzgląd na niewzruszoną wierność i przywiązanie jego przodków do Najjaśniejszego Cesarzkiego domu, a osobliwie na wieloletnie zasługi jego oycy, aktualnego W. Marszałka, Xcia Trautmannsdorfa, udzielić wakujący urząd Wielkiego podkomorzego sreber. Stosownie do tego mianowania, został po wykonaniu przysięgi wszystkim do jego urzędu należącym osobom utoczyscie przedstawiony.

J. C. K. Mość raczył Adama Parysa, przez wzgląd na jego dawne szlachectwo, pokrewieństwo z najpierwszymi rodzinami w Polsce, znakomite zasługi i chwalebne czyny jego przodków, i na też jego patriotyczną przychylność do Najjaśniejszego Cesarzkiego domu wynieść najwyższemu skawiey z całego potomstwa do godności hrabiów państwa.

Podług nadeszłego rapportu zebrano w roku 1807 w C. K. Krocach, Sklawońskich i Banckich wawskowych granicach 1066 centnarów i 96½ funtów surowego iedwabiu i odstawiono, za który wzięto 91,816 zł ryń. 35 kr. W roku 1806 nie zebrano w tychże prowincjach iak 546 cent. 3½ funtów, a zatem o 520 cent. 93½ funtów mniej niżeli w roku 1807. To prawie o połowę pomnożenie się zbioru iedwabiu w iednym roku, okazuje iak dalece przez najtąskawsze wsparcie i zachęcenie J. C. K. Mei wzrasta tam chodowa-

nia iedwabników, i do jakiego w czasie stopnia doysć może.

Podług wypisu z metryk miasta Wiednia umarło w roku przeszłym w mieście i po przedmieściach, wraz z szpitalami 13,764 osob, to jest 3346 męczyzna, 2794 kobiet, 4050 chłopcow i 3574 dziewcząt. W miesiacu Styczniu umarło 1190 osob, w Lutym 1079, w Marcu 1217, w Kwietniu 1316, w Maju 1193, w Czerwcu 1054, w Lipcu 1078, w Sierpniu 1583, w Wrzesniu 1251, w Pazdzieroiku 1066, w Listopadzie 950, a w Grudniu 1007. Na trwałą gorączkę umarło 1668 osob, na suchoty 1917, na zapalenie płuc 470, na apoplexyę 466, na zapalenie kiszek 349, na biegunkę 340, na szkarlatną gorączkę 71, na ospę 54, a przypadkową śmiercią 52. Po między umarłemi 41 osob dożyło 90 do 100 lat, dwie 100, jedna 101 i jedna 102. — Dzieci urodziło się i ochrzczono 12,324, to jest 6355 chłopcow i 5969 dziewcząt; niezwywych przyszło na świat 435. — Zaslubiło się w mieście i po przedmieściach 2727 małżeństw. — Porównawczy te liczby z zaprzestłorocznemi pokaznie się, iż w roku 1807 o 6395 mniej umarło osob, a 11448 więcej urodziło się dzieci i o 365 małżeństw więcej się zaslubiło.

Wszyscy Arcy Xiążęta Jchmość i Xże Jnd Albert Sasko-Gieszyński zaszczytli d. 14 Stycznia obecnością swoją nowo zrobioną salę na Mariabild, Apolo zwaną, przy licznem zgromadzeniu tutejszey szlachty i raczyli ją pochwalic. Nowa ta sala wystawiona od naszego Mechatika Wolffsohna warta jest widzenia i łączy w sobie to wszystko co tylko natura mieć może pięknego, a sztuka wymyślic dla zabawy; przez nią pomnożone są rozrywki Wiednia i nazywać się może pomiędzy wszystkiemi w Europie tego gatunku salami najpiętszą.

Z Zemlina d. 7. Stycznia.

Listy z Seraiewy potwierdzają wiadomość, że woyska Francuzkie pomnożyły się w Dalmacyi do 80,000 ludzi, i że gdy kilka regimentow Francuzkich pomknęło się ku granicom Bośnii do Helan, Koin, Klucz, Unaz i Pettowaz, Tureccy kapitanowie nadgraniczni uieomieszkali o tem donieść Trawnickiemu Wezyrowi. Naywięcey zastanowiła tych kapitanow obojętna odpowiedź naczelnego generała Francuzkiego na ich zapytanie, coby poruszenia tych woysk znaczyły. Wezyr Trawnicki, Bekir basza, lubę właśnie zatrudniony był z Serwianami, nie zaniedbał iednak donieść o tem Porcie. D. 4 Grudnia nadbiegł do niego goniec z Konstantynopola z rozkazem, aby niezwłocznie zwołał wszystkie sity Bośnii i do 60,000 ludzi doprowadził. D. 5 wydał zatem potrzebne rozkazy, aby kapitanowie naydaley do ostatniego Grudnia z woyskami swemi do wyznaczonych 3 obozow przy Trawniku, Seraiewa i Warez przybywali. D. 10 wyruszyło już z okolic Seraiewy 2000 ludzi ku granicom Dalmacyi, a w krótsce udać się za niemi mieli kapitanowie Nifloka i Uranduka z swoiemi woyskami.

Podług dalszych stamtąd doniesień, mieli także baszowie Albanii odebrać rozkazy, aby w miarę ludności i dochodow swoich powiatow uzbrowili pewną liczbę ludzi i na granice Dalmacyi, Raguzy i Montenegro wystali.

Z Petersburga d. 20. Grudnia.

Onegdaj przybył tu ambassadot Cesarza Francuzow, P. Caulincourt, i ma jutro mieć pierwszą audyencyę u J. J. Mci. Mieszka w pałacu Xcia Wołkońskiego, który rząd kupił za 36,000 rubli i dla posesłstwa Francuzkiego urządzić kazał.

Przed kilku dniami nastąpił tu pojedynek

między Szambelanem, Hrabią Chreptowiczem i Potkownikiem Arseniew, w którym ostatni za pierwszym wystrzałem zabity został. Powodem do tego było, że oba starali się o rękę jedney panny z znakomitey familii. Panna orzeniosła Chreptowicza. Arseniew utrzymywał, iż z powodu dawniejszego się starania ma do niey pierwsze prawo, i wyzwiał swego przeciwnika na pojedynkę, który przyjął w prawdzie wezwanie, ale przetożył mu pierwszy skutki, iakie takowy krok za sobą pociągnąć może. Lecz gdy uniesiony gniwem potkownik, nie przyjął żadney uwagi, i owszem oświadczył, że tylko śmierć jego przeciwnika uspokoić go może, przyszło więc do pojedynku. Hrabia Chreptowicz strzelił, iako wyzwany pierwszy, i zabił Arseniewa.

Nawa okryta się za mokryszymi mrozami lodem i prawyrocna została komunikacya między różnami częściami miasta, która dla sryżu przez kilka dni była, przerwana. W płytkich atoli mniejszach zatamował sryż tak dalece wodę, iż w kilku częściach miasta zalane zostały na kilka stop piwnice, czego ta jeszcze nie pamiętają.

Angielskim kupcom, którzy chcą ślad wyiechać, nie wydano jeszcze paszportow.

Z Londynu d. 16 Grudnia.

(Przez Paryż.)

Mówią, iż Roslyyska flota wypłynęła z Tagu i zawinęła do Brestu.

Austryacki goniec, który posłany był do Paryża, powrócił tu w sobotę.

Do Portsmutu nadszedł w piątek rozkaz, aby, będące w tym porcie wojenne Duńskie okręty nie zwłacznie do służby uzbroiono.

Stożąca w porcie S. Heleny eskadra Admirala Otway, składająca się z 7 liniowych okrętow, jest do wyścia pod żagle gotowa.

Król Jmci nasz eiaszy się ciągle tak do-

bram zdrowiem, iakie tylko w jego wieku być może.

Podług doniesień z wschodnich Indyy, Hollenderski Admiral Hartsink znajduje się w Batawii na lądzie, ponieważ jego okręty dla braku maytkow stoją rozbroione w porcie.

Onegdaj rano przybył goniec z listami do Szwedzkiego ministra przy naszym dworze.

Sobotnia gazeta dworska zawiera w sobie rozkaz Królewski, do włożenia embargo na wszystkie Roslyyskie okręty, znajdujące się w portach naszych lub przybyć mogące. Nakazuje daley zatrzymywać na morzu wszystkie Roslyyskie okręty, dodając podług zwyczaju, aby miano zaywiększą staranność o ich ładunek.

Podług rapportu Roslyyskiego ministra morskiego pod d. 10 Listopada, flota morska Roslyyska składa się teraz (wraz z budującymi się 10 liniowemi okrętami) z 53 liniowych okrętow, 34 fregat, 59 kutrow, brygow &c. i 226 mniejszych okrętow. Z tych znajduje się 20 liniowych okrętow i 4 fregaty na czarnem morzu, a 11 liniowych w innych okolicach, która nie są wymienione.

Szwedzka flota składa się z 12 liniowych okrętow, 8 fregat, nie licząc kutrow, galer, &c. Stawiają procz tego jeszcze dwa liniowe okręty.

Z Petersburga odebraliśmy to następujące Imperatorskie pismo do Hrabiego Mikołaja Romanzowa:

"Stosownie do terazniejszych politycznych okoliczności, które nas przymusiły zerwać wszelkie związki z W. Brytanią, nakazujemy 1) Ma hydż włożone embargo na wszystkie Angielskie okręty w portach naszych, na ich ładunek i wszelką własność

Angielską w magazynach giędy i celnych.

2) Nieruchoma Angielska własność i to wszystko co nie jest towarem ma iak dawniej w posiadłości Anglikow zostać, nie może jednak być sprzedana, zastawiona, ani komu innemu ustąpiona. Gdy jedynie względy nasze dla Anglikow skłoniły nas do tego środka, spodziewamy się zatem, że przez ciąg trwających poróżnień nie przestąpią obowiązków swoich przez czyny, któreby przyniosły szkodę państwu Roslyjskiemu i ściągęły na nich słuszny nasz gniew, ale zachowają się spokojnie i przystojnie.

3) Z powodu nakazanego embargo ma być w porcie Petersburskim ustanowiona kommissya z znaczniejszych kupców Roslyjskich i jednego członka kolegium handlowego, którey członki WPa'u wyznaczysz, ustanowisz i nam o tem zdasz sprawę.

4) Podobnie kommissye mają być ustanowione w Rydze i Archangelu. Członki do nich mianuje naczelny jenerał, który ma oraz poleczone sobie sprawy cywilne, a w niedostatku jego cywilny gubernator. Koszta na takowe urzędzenia mają być wzięte z celnych kass, a potem przez zabrane okręty i towary zastąpione. ,,

Z Werdusu przybył tu onegdaj prywatny Anglik, nazwiskiem Jones, i rozmawiał z Ministrem Canning. Miał między innymi przywieść wiadomość, że z rozkazu Francuzkiego rządu wszyscy Amerykanie, zabrani w niewolę na Angielskich okrętach, wolne są puszczani.

Doktor Willis, który przed 18 laty wyprowadził Króla z niebezpieczney choroby, pożegnał się w tych dniach z tym światem.

Wczoray odprawiła się wielka gabinetowa rada, na której roztrząsano projekt odpowiedzi na Roslyjskie wypowiedzenie wojny. Pewną jest rzeczą, iż zachodzi wielka

niezgoda między naysilniejszymi wiośstrami. Lord Hawkesbury przeciwi się jawnie zdaniom PP. Canning, Perceval i Castlereagh. Pierwszy jest, iak wiadomo, za ustawiczną wojną; drugi znany jest z fanatyzmu, i poddawania gwałtownych środków przeciw nieszczęśliwym katolikom Irlandzkim; trzeci zaś znany tylko z sromotney wyprawy do Kopenhagi. Nie wątpią, że Lord Hawkesbury, wsparty od oycy swego, Lorda Liverpoola, który iak wiadomo przeważa w radzie Królowey, potrafi zrobić odmianę w ministerium, a na ow czas waiydą znowu do ministerium Lord Grenwill i Lord Sidmouth (Aldington.)

Z Lizbony nie mamy już od kilku dni doniesień.

D. 21 Grudnia (Przez Paryż)

Na koncu ieszcze Sierpnia wydał Xć Regent Portugalski rządcy Madery rozkaz, aby tę wyspę Anglikom oddał. Nasi ministrowie zatrzymali go u siebie aż do chwili, w której mogliby go bez narażenia Xcia Regenta uskutecznić. Teraz otrzymał Admiral Hood zlecenie do debrania Madery, którą bez wątpienia już opanował.

Turcy należeć podobno także będą do znaczney liczby nieprzyjaciół W. Brytanii. D. 17 z rana doniosł telegraf z Lemingtonu admiralicyi o powrocie P. Arthura Paget z okolic Konstantynopola bez dopięcia celu swiego poselstwa. Okręt jego przymuszony był odprawić kwarantannę, i on nie mógł na ląd wysiąść. Trzech lordow admiralicyi było przymuszonych pisać o zniesienie kwarantanny. Złożona zaraz została rada, na której pozwolono P. Arthur Paget udać się do Londynu. Mniemają, iż nieprzyjacielskie kroki w krotce przeciw Turcyi rozpoczęte zostaną.

Admiralicya ogłosiła następującą wiadomość :

" W sobotę w wieczor przybył Kapitan Jew z listami od P. Sidneja Smith do Admiralicji. Są one pod d. 6 Grudnia pisane i donoszą, że Xzę Regent Portugalski z Królewską familią, w liczbie 15 osob, odpłynął do Brazylii. Eskadra, która z nim popłynęła, składa się z 7 liniowych okrętów, 5 fregat, 3 brygow i przeszło 30 kupieckich okrętów, należących do kompanii Brazylijskiej. Eskadra ta poprowadzona została od 3 Angielskich liniowych okrętów. Jeden liniowy okręt Portugalski znajduje się w drodze do Plimutu. Na rzece Tagu nie pozostał tylko jeden liniowy okręt Portugalski zdalny do służby i 3 rozbrojone. Na teyże rzece znajdowało się także 8 liniowych Rosyjskich okrętów, z których 3 tylko zdalne były do wytrzymania morza. Kontraadmiral Smith zamyka znówu port Portugalski w 5 liniowych okrętów i do tego czasu otrzymał już posiłki w wojennych okrętach. Lord Strangfort powrócił z Kapitanem Jew do Anglii.,

P. Sidney Smith postanowił, gdy Kapitan Jew odpływał, dołożyć wszelkiego starania do zniszczenia pozostałych na Tagu Portugalskich okrętów i spalenia Rosyjskiej floty w Lizbonie.

D. 17 uważano wielkie poruszenie w admiralicji. Między innemi trudniono się examinationem pewney liczby sterników, których potrzebuja jeszcze do nowej wyprawy.

Rząd nas, dodał tutejsze pisma, odebrał w tych dniach najważniejsze doniesienia, tyczące się zamachow nieprzyjaciela.

W nocy na 17 posłała admiralicja gońca z listami do Portsmutu, który na lekkim statku zaraz odpłynął do wschodnich Indyj.

Do Gibraltaru posłała znaczne posiłki w woysku.

Parlament został od 17 do 23 Stycznia odroczoney, i mniemają, że daley będzie jeszcze odroczoney.

Znajdujący się w Plimut Duńscy jeńcy oburzyli się, i grozili podpaleniem wszystkich w porcie okrętów; lecz woysko upokorzyło ich niebawnie. Wielu Duńczykow, którzy dotąd wolno chodzili, są uwięzionemi na okręcie Królewicz.

Dwa liniowe okręty popłynęły zmocnić eskadre Sidneia Smith.

W Ameryce bardzo się dziwią grzeszności, którą Angielscy dowodcy, stosownie do odebranych rozkazow, zachowują względem Amerykańskich okrętów. W wodach Jamajki nie przetrząsają żadnego Amerykańskiego okrętu, ani nie zabierają więcey maytkow.

Podług ostatnich doniesień z śródziemnego morza, Lord Kollingwood znajdował się z 8 liniowemi okrętami przed Tulonem; Admiral Thornbercugh udał się dla opatrzenia w żywność swej floty do Trypoli; okręty Windsor Castle i Queen, każdy o 98 działach, były w Gibraltarze naprawiane, a Generał Moore opuścił Sycylią z 9 do 10,000 woyska.

W okolicach wysp S. Krzyża, i S. Tomasza zabraly nasze okręty wiele Duńskich statkow.

Kapitan Johnson, który d. 10 Października odpłynął z pod wyspy S. Tomasza, powiada, iż pod czas iego oddalenia się słyszeć się dały z batteryj tej wyspy wystrzały na trwozę, i że wszystkich maytkow z Duńskich okrętów zabrano do obrony wyspy. Angliicy czynili przygotowania do ataku tej osady; lecz nie mieli tam jak 7 wojennych okrętow. Duński rządca wysłał posłańca do dowodcy Angielskiego z zapytaniem czyli oba

narody zostają z sobą w wojnie. Z Angielskiej strony nie dano mu na to żadnej odpowiedzi.

P. Hill, który mianowany został posłem przy Królu Sardyńskim, bierze z sobą 2 sekretarzy i 4 posłańców stanu. Jest on jedynym teraz naszym posłem w Europie, gdyż zewsząd już powyjeżdżali, albo wyjeżdżają.

W tych dniach kanclerz skarbowy i rządca banku odprawili kilka naradzeń, iakby zastąpić wielkie wydatki kraju, bez uciążenia bardzo narodu nowemi podatkami.

Z Paryża d. 1. Stycznia.

Najias. Cesarz Jmć powrócił, iak mówią, wczoraj wwieczorz Włoch do pałacu Tuilerias.

D. 30 Grudnia po południu powrócił z Włoch do Paryża Wielki Xżę Bergski i Minister spraw zagranicznych, P. Champagny.

Dziennik Paryzki wylicza znakomitsze osoby różnych stanów, które w roku przeszłym pomarły, z których przywiedziemy tu tylko celniejsze. Jenerałowie: Hautpault, senator i dozorca jazdy; Jenerałowie dywizyi Gerdanne i Wiktor; najstarszy z jenerałow porucznikow Francuzkich Merlet (92 lat mający); Jenerałowie porucznicy Caraman i Puissegur. Urzędnicy: PP. Portalis, minister do spraw duchownych; Resnier, senator; Forfait, prefekt morski, a dawniey minister; Lenoir, bywszy dozorca policyi; Breteuil, bywszy minister; Gui, radca w wielkiej radzie i tłumacz Homera. Uczni: PP. Laland, astronom; Valmont de Bomare, autor najpierszego dobrego Francuzkiego historyi naturalney słownika; Mouradzea d'Osłon, osiadły w Francyi Szwed; Broussonet, profesor w Montpellier; Lubrus, liryczny poeta; Mallet, dzieiopis; Thiebault, autor przypomnień w Berlinie, &c.

Cesarzowa Jmć dziś dopiero o godzinie 2

po południu przyymowse będzie powinszowania nowego roku.

Dziennik Publicist mowi o wyprawie do wschodnich ludzy za pomocą Persow, i że w Afrachanie oczekiwani są Francuzcy officerowie.

Stosownie do rozkazu Króla Welfalskiego siedzący iako zakładnicy w Luxemburgu bywsi Hescy officerowie, odebrali pozwolenie powrocenia do oycyzny. Dobrze ich sprawowanie się i dobroczynność, iaką względem nieszczęśliwych tamteyszych mieszkańcow okazali, którzy w roku przeszłym przez wysadzenie składu prochowego ucierpieli, ziednały im szacunek u dowodzącego Jenerała dywizyi Vimeux, cywilnych władz i wszystkich mieszkańców.

W Sernio w departamencie Addy, zapadła się w nocy na 8 Grudnia część tamtejszey góry, przez co powstało jezioro na 6 godzin drogi. Obaliła razem wiele domow, 24 młynow i 3 ludzi zabiła.

P. Roederer, minister skarbowy królestwa Neapolitańskiego, mianowany został w czasie bytności Cesarza we Włoszech W. oficerem legii honorowey.

Refllyyska eskadra w Lizbonie zachowała w czasie odjazdu Kcia Regenta nayściślejszą neutralność, ponieaż Admirał Sinjawnie odebrał jeszcze był oświadczenia swowego dworu przeciw Anglii.

Skarbce kościelne wywiezione także z Lizbony zostały do Brazylji.

Stawny Wierszopis Włoski Cesarotti otrzymał od Cesarza Jmci 4000 liw. pensyi.

Dzienniki tuteysze przywodzą następujący opis Portugalii:

" Okolice, które składają dziś Portugalią, zamieszkane dawniey były przez 3 różne narody: Luzytanowie, którzy zdawali się po-

chodzić od Iberów, iak Akwintanowie od Galów, zajmowali kraj między rzekami Dauró i Tagus; Galetowie, których Strabon raz bierze za Luzytanów, drugi raz nadaie im inne nazwisko, mieszkali na północy rzeki Dauró; nakoniec Celtowie posiadali oba brzegi rzeki Anas, teraz Gwadiana, i oczewiście byli osadą Celto-Galów. Herodot wspomina jeszcze o dawnym bardzo ludzie, który nazywa Cyretami i stawia go w sąsiadztwie Celtów na końcu Europy, którego nazwisko zmienia się na Kuntów, którym historykowie Rzymscy naznaczają mieszkanie w przyładku S. Wenczego i na końcu Algarbii.

Artemidor, wędrownik Grecki, przywodzony przez Strabona, opisał, iż widział na tych sławnych wzgórkach pomniki, które zdają się być Celtyckiemie były to kamienie kładzione iedne na drugie, które za najmniejszym poruszeniem mogły być na tę lub na ową nachylone stronę, i do których Celtowie czynili swe modły. Luzytanowie czynili na wzór Greków ofiary, od których podług Strabona przeięli wiele zwyczajów. Herodot zapewnia, że osady Greckie założone były na zachodnich brzegach Hiszpanii. Z tem wszystkim ani Grecy, ani Fenicycykowie nie wiele przyłożyli się do poloru tego kraju. Nim Rzymianie tam wtargnęli Luzytanowie brzydčili się rolnictwem, kopaniem kruszców i wszelkim przemysłem, do którego wzywają ich położenie kraju, żyli w ułlawicznej wojnie na wzór rozbojników. Jeżeli z sobą nie byli w wojnie, napadali swoich sąsiadów i łupili. Lekko byli uzbroieni i bardzo zręczni do zakładania obozów. W walkach przenosili śmierć nad wydarcie sobie o rękę. Ciało ich, mowi Trog Pompeusz, rownie było przyzwyczajone do wstrzemięźliwości, iak ich umysł do śmierci. Podług

Appiana, niektóre osady Luzytańskie prowadziły nawet z sobą dobiu swe żony, których tyle się obawiano ile ich dzikich mężów. Luzytanowie ubierali się szarzo; zwyczaj ten wspólny zapewne wszystkim Jberom, zaczął się do dnia dzisiejszego na półwyspiu Hiszpańskim. Ubiór w różnych kolorach, tak ulubiony od Celtów, zostawiony był u Luzytanów dla kobiet. Zdaie się, iż znane były u nich ciepłe, czyli parowe kąźnie. Niskotór z ich pokoleń nie znaty przez większą część roku innego pokarmu-procz żołądki. Zwyczajnym ich napojem był pewny gatunek piwa. Tłoczyli iednak wino, lecz używanie iego zachowane tylko było na urzędności rodziny czyli pokoleń. Luzytanowie przez swoją odwagę byli z Numantami ostatnimi z pomiędzy ludów Iberyi, którzy dostali się pod iarczo Rzymian. Waleczny Viriatus potoczył pod swoje chorągwie wszystkich Luzytanów i odniósł nad Rzymianami kilka znacznych zwycięstw, o których nawet Rzymscy dziełopisowie świadczą. Antykwaryusze Portugalscy zapewnią, iż w Evora i w kilku innych miejscach znajduję się do tego czasu napisy i pomniki opiewające bohaterskie dzieła Viriatusa. Bohater ten poległ pod żelazem zdraycy. Luzytania zachowywała zawsze ducha niepodległości, którego ieden z największych Rzymian, nie-szczęśliwy Sertorius zręcznie użył do zapewnienia niepodległości półwyspia Hiszpańskiego, która, gdyby dłużej była potrwała, byłaby zmieniła przesnaczenie Rzymu, a może i całego świata. Sertorius wprowadził do Luzytanii nauki, piękne umiętności, języki Grecki i łaciński. Konsularna ta prowincya była po Botyce najbardziej kwitnącą w całej Hiszpanii. Najwięcsy winna była szczególnej dobroczynności Cesarza Trajana.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 24 STYCZNIA 1848

Od brzegow Menu d. 5 Stycznia.

Mowia, że Xyżę, Prymas powróci do państw swoich z Kardynałem F. sch.

Król Welfalski mianował doktora Niemeyer, kanclerzem szkoły głównej Haiskiej z płacą 4000 zł. ryń.

Elektor Trewirski będzie, jak mówią arcybiskupem w Bawaryi.

Podług listow z Jnspruka wszyscy strzelcy Tyrolscy i prowincyy Bawarskich zgromadzą się do tego miasta, i będą za powrotem Króla z Włoch strzelać do turezy. Najlepszy strzelec i najlepszy celujący otrzyma tyśiąc czter. zł. nadgrody.

Z Nowogotorku d. 14 Listopada.

Kongres od zgromadzenia swego trudni się jedynie przedmiotami, które prezydent w zagaieniu jego posiedzeń wymienił. Środki względem obrony kraju, iako też względem znieważenia naszej marynarki przez floty Angielskie odesłane zostały pod rozwałę dwuch kommissyy, które małą kongressowi podać dogodne projekta.

P. Erskine, minister Angielski przy rządzie zjednoczonych stanow przybył do Wasingtonu. Przednioty, nad którymi naradza się kongres załanowity go bardzo.

Pułkownik Burr zagnyduje się teraz w Blymore tak spokojny, iak gdyby jego sprawa zakończyła się z jego chwałą.

Z Kopenha, i d. 2 Stycznia.

Roslyyski Kapitan Doda przybył tu z zleceniami od swego Monarchy do naszego rządu. Jest on rodowity Duńczyk, który odlatił się przed 2 laty z Duńskiej służby morskiej i udał się za zaleceniem Następcy tronu do Roslyyskiej marynarki. W ostatniej wojnie przeciw Turkom dowodził brygiem o 10 działach i wstąpił się w bitwie pod Admiralem Simiawin przy Teaedos. Turecki Kapitan basza ofiarował mu znaczne dowodztwo na swojej flocie, lecz nie przyjął. Najjaśniejszy Imperator Jmć oświadczył mu swoje ukontentowanie, wyniósł go na kapitana porucznika, dał mu dowodztwo nad fregatą i zaszczycił go orderem S. Jerzego.

Jedno z publicznych pism podaie następujące straty, które Daniia przez napad Anglikow poniosta:

Liczba uprowadzonych lub zniszczonych Duńskich wojennych okrętow, wynosi 76, które miały na sobie 2246 dział. Cała flota składała się z 18 liniowych okrętow, 16 fregat, 10 brygow, 26 armatnych łodzi.

4 wielkich armatnych pramów, i 2, pływających bateryy, nie rachując armatnych łodzi. Przypuśćmy, że wystawienie jednego okrętu o 98 działach kosztuje 250,000 talarów, o 84 działach 212,000 tal. o 74 działach 156,000 tal. fregaty o 44 działach 97,000 tal. o 24 działach 50,000 tal. a mniejsze statki w takimże stosunku, zatem wypadnie za całą flotę 5 mill. 222,000 tal. Lecz nie kończy się na tem rachunek; każde działo okrętowe kosztuje 6000, więc za 2246 dział przypadnie 13 mill. 476,000 talarów. Dalej za niezmiernie składy okrętowe, które Anglicy częścią z sobą zabrali, częścią zniszczyli nie wiele przesadzimy rachując 3 razy tyle, a za poczynione szkody przez bombardowanie, spalania, rabunki i opuszczenie interesów handlowych, wraz z stratą w Duńskich osadach, rachując tylko raz pierwszą summę, wyniesie razem cała strata Danji 76 mill. 380,000 talarów. Dodając do tego niepoczworowaną stratę w użytecznych obywatelach, tedy nie pozostaie iak z obrzydzeniem patrzeć na sprawców zniszczenia niewinnego kraju.

Wiele członków dyplomatycznego ciała, które dotąd w Kiel bawily, przenoszą się teraz do naszej stolicy.

Pszeniczy tak tu teraz jest wiele, iż prawie w iedney jest cenie z żytem.

Podług listu z Helfingera Lord Gower ma się ieszcze w Helfingborgu znajdować.

Z Paryża d. 3. Stycznia.

Najjaśniejszy Cesarz Jmć w dzień no-

wego roku o godzinie 9 w wieczor powrocił dopiero z Włoch do patacu Tuilleries.

Audytorowie rady Senu Pepin Belle Isle, Taboureu i Lafond otrzymali rozkaz udania się do Portugalii, gdzie będą przy administracyi tego kraju umieszczonemi.

Z Genui piszą, iż na brzegach B rbarskich czuć się dało okropne trzęsienie ziemi. Najmocniejsze zaś było w Algierze, gdzie w przeciągu pół godziny trzy razy się ponowiło, i wielkie poczyniło szkody.

Z Utrechtu d. 5. Stycznia.

Dzisiejsza gazeta dworska donosi:

"Wczoray nadeszło tu zatwierdzenie traktatu, który d. 11 Listopada zawarty został w Fontainebleau między Francuzkim Ministrem do spraw zagranicznych, P. Champaigny, jako pełnomocnikiem Cesarza, i pełnomocnikami Króla Jmci Hollenderskiego, PP. Six, Goldberg i van Leyden.,"

Król mianował Marszałka Verhuel, który nie dawno mianowany był ambassadorem w Peterzborgu, ambassadorem swoim przy Cesarzu Francuzow.

Francuzki i Wirtemberski poseł mieli w dzień nowego roku prywatne audyencye u Króla; pierwszy oddał Królowi w imieniu Cesarza 6 ozdob orderu legii honorowej, aby je rozdał pomiędzy tych officerow Hollenderskich, którzy się następiey p d Friedland popisali. Ostatni oddał mu także kilka ozdob wielkiego orderu Wirtemberskiego.

D O N I Ę S I E N I A.

Przez Magistrat Król. wolnego Cyrkularnego Miasta Myślenie, jako instancyą masy krydaryusza ś. p. Antoniego Bicza, Obywatela tureyszego i przeszłego Burmistrza pertraktującą, niniejszym Edyktem każdemu komu na tym zależy wiadomo się czyni, iż na dniu 30 Stycznia 1808 roku o godzinie 9 przed południem w Myślenicach kamienica do masy tej krydaryczney należąca ieszcze nie zakończona z piwnicą razem siagow kubicznych 66½ i 2 stopy w sobie zawierająca, tudziez z placem na którym wymurowana jest, i dachem na 3300 zł. ryń. 25 kr. sadownie detaxowana, w mieście Myślenicach w rynku stojąca więcej dającymemu przez publiczną będzie sprzedana licytacyą, z tym deklardem a) iż jeżeli kamienica

takowa z swoiemi attyniencyami na dniu 30 Stycznia 1808 iako drugim licytacyi terminie podług taxy albo nad taxę swoją sprzedaną nie będzie, też kamienica na 3cim terminie licytacyi przez nowy Edykt ogłoszonym bydź mającym, nawet niżej taxy naywięcey dającymu sprzeda się. b) Iż kupiciel za kamienicę takową, kwantum z licytacyi wypadające, w gotowych pieniądzech lub kaucyi hypotekalney pewney z obligacya płażenia procenta od przypadającej summy natychmiast złożyć obowiązany będzie. c) Iż Zydzi do licytacyi przypuszczonemi nie będą. Licytanci zechcą kupienia mający, na dniu i miejscu oznaczonym stawic się, i przed licytacyą Vadium 105100 złotych mają.

Andr. de Szikszay Syn. Iyk.

Michał Cipeydowicz Affessor.

Z Rady Magistratu Król. wolnego Cyrkulernego Miasta Myślenie
dnia 29. Października 1807.

Math. Smieskiewicz Magist. Ranc.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodney czynią wiadomo: że Pan Maciej Mroczkowski urząd Komornika Cyrkulu Krakowskiego sekcyi Ifigiey rezygnował; a że rezygnacya jego przez Wysoki C. K. Trybunał Appellacyi Galicyi Zachodney jest przyjęta, wszyscy przeto o wakujący tym sposobem urząd Komornika ubiegac się chcący wzywają się: ażeby proźby swoje przyswoicie opatrzone aż do dnia 26 Stycznia 1808 roku podali; gdyż na późniejszy podane żaden wzgląd nie będzie miany.

W Krakowie dnia 10 Grudnia 1807.

Jozef de Nikorowicz,

Storneck.

Strański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Gal. Zachod.
Elsner.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodney czynią wiadomo: że Pan Jozef Borzykowski urząd Komornika Cyrkulu Krakowskiego, dawniey Cyrkulu Olkuskiego rezygnował, i że rezygnacya jego przez Wysokie C. K. Trybunał Appellacyi Galicyi Zachodney przyjęta została. Wszyscy zatym, którzyz pretensyą iako do tego Komornika z powodu urzędu, imieniem tax lub pieniędzy złożonych mie rozumieją, niechay taką pretensyą w przeciągu roku jednego u C. K. Sądow tuteyszych zgłoszą; inaczey bowiem Extabulacya kaucyi jego będzie dozwolona. W Krakowie dnia 10 Grudnia 1807.

Jozef de Nikorowicz.

Pohlberg.

Kamamiller.

Z Rady Ces. Król. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego.
Mąkowski.

Jmc P. Girboux Dentysta Francuz przybył do Krakowa dla okazania swojej Sztuki.

1) Chędoży Zęby z niewyrownaną lekkością, przywraca im pierwszą białosć bez naymniejszego bólu, wyrzywa także z ręcznością zadziwiającą, plambuie i wprawia zęby sztuczne, które podobne są do naturalnych.

2) Ma także proszek który przywraca białosć zębom, utrzymuje usta zawsze świeże, wzmacnia dziąsła i zachowuje je od zepsucia.

3) Między innymi ma także Oleiek za pomocą którego Dziąsła zepsute przez Szkorbót wracają do pierwszey czystosci.

Jmc P. Girboux będzie miał sobie za honor udać się do osób tych, które zechcą go zaszczyć swoim zufaniem — Mieszka w Rynku pod Nrem 458.

Ponieważ mocą naywyższego nadwornej kancelaryi dekretu dnia 26 Listopada 807. przez postąpienie dotychczasowego Vicepretomedyka, Doktora Franciszka Neuhauser, na aktualnego Konfiarza Gubernialnego i Pretomedyka niyjsce Vicepretomedyka zawakowało, przeto stosownie do Gubernialnego rozporządzenia ddo. 2 b. m. i r. dla osadzenia tegeż miejsca konkura czterechtygodniowy do 2 Lutego r. b. z tym dokładem wypisuje się, iż kompe-

tenci proźby swe popierającemi zaświadczeniami opatrzone przed upłynieniem wspomnionego terminu do wysokiego krainowego Prezydium podawać mają.

w Krakowie d. 12° Stycznia 1808.

Stosownie do najwyższego nadwornej kancelaryi dekretu ddo. 12 Listopada r. b. przy nowo regulowanym bydź mającym magistracie w Król. mieście Stomniki następujące Jądiwidua są potrzebne, na których osadzenie konkurs do 15 Lutego 1808 niniejszym wypisuje się.

1. Syndyk z linii polityczney i sądowej exaninowany, z pensyą roczną 500 zł. ryń.

2. Pierwszy Assessor, którego oraz kassjera obowiązki pełnić, i za też honorarium roczne 150 zł. ryń. pobierać będzie.

3. Drugi Assessor, którego powinnością będzie kassy kontrolę utrzymywać z pensyą roczną 80 zł. ryń.

4. Kancelista z pensyą 250 zł. ryń.

Kompetenci więc proźby swe popierającemi zaświadczeniami opatrzone przed 15 Lutego 1808 do tutejszego urzędu Cyrkularnego podawać mają.

Z C. K. Cyrkularnego urzędu w Krakowie d. 31. Grudnia 1807.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi i Zachodney wzywają niniejszym Płan Antoniego Kofickiego: ażeby o bytności i miejscu mieszkania C. K. Sądow Szlacheckim tutejszym dać wiadomość; niech albowiem wie, iż majątek jego tak dtno w zarządzeniu zostawac będzie, aż on za zmarłego będzie mógł bydź ogłoszony.

W Krakowie dnia 17 Listopada 1807 Roku.

Józef de Nikorowicz.

Kannamiller.

Scherauz.

Z Radę C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi i Zachodney.

Elsner.

Podaje się Publiczności do wiadomości, że w Hrodli korzenym Jozefa Firmana w Kazimierzu przy Krakowie pod Nrem 119 znayduje się świeże Piwo Ratuszobńskie, wyrównyujące Angielskiemu Porterowi w smaku. Butelka jedna po zł. pol. trzy.

Pewny Obywatel idąc przez ulicę Mikołajką i Rynek zgubił przypadkiem w pierwszych dniach tego miesiąca Stycznia niektóre Papiery, między ktorymi znaydowały się także Oraginaly do dobr służący; ktoby takowe znalazł, uprosza się go, aby o tym dać znać do Gospodarza domu pod Nrem 358 w Krakowie będącego, i aby tam je złożył, a dostanie nagrody ryńskich 25.

Dla osadzenia wakującego przy Magistracie Samborskim miejsca Burmistrza z pensyą roczną 500 zł. ryń. konkurs na dzień ostatni Lutego 1808 roku wypisuje się z tym dokładem, iż kompetenci proźby swe dekrétami Eligibilitatis ex utraque linea i zaświadczeniem moralności opatrzone do Urzędu Cyrkularnego Samborskiego podawać mają.

W Krakowie dnia 24. Grudnia 1807.

Z Magistratu Głównego Miasta Krakowa tym powszechna się czyni wiadomość, iż z 37 biał. miesiąca i roku w tym Magistracie o godzinie 10tej z rana licytacya względem liwerunku 9 sztuk cilych, i 7 — części totem napetnionych lamp odprawiać się będzie. — Zaczęty sobie utrzymywanie tego przez rok trwającego liwerunku tych potrzebnych lamp; mają się o godzinie i dniu wyznaczanego przy tutejszym Magistracie znaydować, i o cenie fiskalney iako i o kondycyach liwerunku się dowiadywać. W Krakowie d. 5. Stycznia 1808.

Gollmayer.

Grofs sekr.

(*Erzy dzisiejszyz gacenie zmyrknie się zgo Dordotek.*)